

2. søndag efter Helligtrekonger

Tid og sted: d. 15/1 2017 kl. 9.00 og 10.30 i Jerlev og Ødsted

Salmevalg

747: Lysets engel går med glans

22: Gådefuld er du, vor Gud

143: Med den Enbårnes herlighed

319: Vidunderligst af alt på jord

696: Kærlighed er lysets kilde

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes

Den tredje dag var der bryllup i Kana i Galilæa, og dér var Jesu mor med; også Jesus og hans disciple var indbudt til brylluppet. Mene vinen slap op, og Jesu mor sagde til ham: ”De har ikke mere vin.” Jesus sagde til hende: ”Hvad vil du mig, kvinde? Min time er endnu ikke kommet.” Hans mor sagde til tjenerne: ”Gør, hvad som helst han siger til jer.” Der var dér seks vandkar af sten; de stod der efter jødernes regler for renselse og rummede hver to til tre spande. Jesus sagde til dem: ”Fyld karrene med vand.” Og

de fyldte dem helt op. Og han sagde til dem: ”Øs nu op og bær det hen til skafferen.” Det gjorde de så. Men da skafferen havde smagt på vandet, der var blevet til vin – han vidste ikke, hvor den kom fra, men det vidste de tjenere, som havde øst vand op – kaldte han på brudgommen og sagde til ham: ”Man sætter ellers den gode vin frem først, og når folk har drukket godt, så den ringere. Du har gemt den gode vin til nu.”

Dette gjorde Jesus i Kana i Galilæa som begyndelsen på sine tegn og åbenbarede sin herlighed, og hans disciple troede på ham.

Prædiken

Alle ansigter er unikke. Hvert eneste menneske har sit eget ansigt, der nok kan sammenlignes med andre ansigter, men som ikke desto mindre er unikt. Ansigtet er en del af os, og fra vi er spædbørn lærer vi at genkende ansigter og skelne imellem mor og far, søskende, bedsteforældre, pædagoger og så videre. Ansigtet er noget af det første, vi lærer at se på, og det stimulerer de helt små børn på en ganske anden måde, end alt andet. Børnene spejler

forældrenes ansigtsudtryk: de smiler, når forældrene smiler og de glæder sig over alle reaktioner, som de formår at frembringe på forældrenes ansigter.

Og vi er eksperter i at genkende ansigter. Ofte genkender vi et ansigt, lang tid før vi husker, hvem en person er. Og alle kender vist fornemmelsen af, at man kender en person et eller andet sted fra, men man kan ikke komme i tanke om hvorfra – ind til vi får sat personen ind i en sammenhæng.

Og det er vidunderligt at kigge ind i et andet ansigt. Det er vidunderligt at se ind et ansigt, der udstråler glæde eller begejstring. De følelser, ansigtet afslører, mærker vi umærkeligt i os selv.

Når jeg står her og ser på menigheden fra prædikestolen, kan jeg også følge med i menighedens reaktioner ved at betragte ansigter. Laver jeg en hans-sin fejl, kan jeg observerer en hurtig trækning i de ansigter, der tilhøre nuværende eller tidligere dansklærere. Siger jeg noget sludder kan jeg i et kort sekund se rynkede pander. Siger

jeg noget der vækker genklang og gode minder, kan jeg se øjne, der er et helt andet sted og blide smil.

Alle de små træk aflæser vi i hinandens ansigter med lysets hast. Vi afkoder dem og påvirkes af dem hurtigere end vi aner og med stor kraft. Hvem kan være upåvirket af et ansigt, der jubler over at se én? Hvem kan være upåvirket af et ansigt, der viser irritation over en forstyrrelse?

Også Gud har et ansigt. I fortællingen fra Det Gamle Testamente taler Gud til Moses. Moses bønfoldt Gud: Lad mig dog se din herlighed. Men Gud svarer: Mit ansigt må ingen se – for intet menneske kan se mig og beholde livet. Guds ansigt udstråler en herlighed så overvældende, at det er livsfarligt at se ind i det.

Der er ellers krise i Sinajørkenen, hvor Moses og Israelitterne befinder sig, efter at Gud har frelst dem fra slaveriet og ført dem ud af Egypten. Israelitterne blev utålmodige, da Moses talte med Gud på bjerget. Og de skabte sig en nær og håndgribelig guldkalv af indsamlede smykker. Den dansede de om, og Gud har vendt sig i vrede

bort fra folket. Gud vil ikke længere være hos dem, men vil holde sig på afstand. Og Moses ved, at da nytter vandringen gennem den barske og ufremkommelige ørken ikke noget. Folket har brug for Guds nærvær for ikke at gå vild. Længslen efter at se og få syn for sagn er så stærk i mennesker, og uden Guds nærvær kommer der nye guldkalve, og folket fortabes i ørkenen. Moses selv beder utålmodigt til Gud: Lad mig dog se dit ansigt! Gud viser Moses et glimt af sin godhed og lader ham se sig bagfra. Sådan overlever Moses den stræben, der kunne have dræbt ham. For intet menneske kan se Gud og beholde livet.

For Guds ansigt kan mennesket ikke leve og se. Der er en orden som skal holdes. I gudstjenesten nævner vi Guds ansigt, hver gang vi forsamles. Vi nævner det i velsignelsen og tager ordet om Guds ansigt med os, når vi går. At Herrens ansigt lyser over os og at hans åsyn er løftet på os. Nærmere kommer vi det ikke. Vi kan vende os alle steder hen, men Guds ansigt får vi ikke øje på. Men vi ved, at det er vendt mod os, og at det følger os, for sådan har Gud

sagt, at det skal siges gudstjeneste efter gudstjeneste. Vi har Guds ansigt i ryggen, når vi går ud herfra. Sådan skal vi finde mod til at vise vores eget ansigt, som det er, og at se vores næstes, her i det lave, hvor Paulus siger, vi skal blive: ”Stræb ikke efter det høje, men hold jer til det lave.” Her hvor vi alle har hvert vores kald. Nogen kan meget, men ingen kan vist det hele. Guds ånde er blæst ind i os, men vi er også bare støv, det støv som både stjerner, træer og sand er skabt ud af. Og det støv har Gud blæst sit liv ind i, for at sige, at livet er på jorden er vores bestemmelse, og vi tjener Gud bedst, når vi tjener vores næste. Det er vores gudstjeneste. At se vores næste ansigt til ansigt – og vide at Gud øjne hviler kærligt på os.

Til brylluppet i Kana begynder Jesu undergerninger. ”Hvad vil du mig, kvinde? Min time er endnu ikke kommet,” siger Jesus ganske vist til sin mor. Det lyder hårdt på dansk, men det spejler den samme afvisning, som da Gud vendte ryggen til Moses. Jesus er ikke bare et menneske. Det lille gudsbarn, der blev født af Jomfru Maria, og som blev svøbt og lagt i en krybbe, har Guds herlighed. Hans ansigt

er et menneskes, men hans magt er Guds. Jesus er Gud selv, der vandrer blandt os. Gud valgte i vrede at skjule sig selv for Israelitterne, da de dansede om guldkalven; de ville se tegn. Nu viser Gud atter sit ansigt. Guds herlighed åbenbares og det underlige er, at den herlighed ikke knuser farisæerne til støv uden ånd, men giver god vin til helt almindelige mennesker, til at helt almindeligt bryllup. Jesus hersker over vandet og det skabte her, ligesom Gud. Og tegnet får måbende bryllupsgæster til at se på ham og undre sig, men tegnet peger samtidig på det mellem menneskelige. Gud skaber i sin herlighed ved bryllupsfesten den fineste vin at feste med. Det er et under i det lave, og det er et lille mirakel fjernt fra verdens brændpunkter, i en lille ubetydelig by i en lille ubetydelig provins. ”Dette gjorde Jesus i Kana i Galilæa som begyndelsen på sine tegn og åbenbarede sin herlighed, og hans disciple troede på ham.” Sådan skriver evangelisten. Og pointen er ikke det lille mirakel, som vi alle har hørt om, pointen er, at Jesus har magt; at hans ord er et Skaberord; og at han ikke først og fremmest bruger sin magt til at

bevise, at han er Gud og til at underlægger sig menneskeheden; nej! Han bruger sin magt til at åbne mennesker for sig selv og hinanden. Han bruger sin magt til at give mennesker mod. For når vi støder på Gud i ord og tegn, sendes vi tilbage fra ensom stræben til andre mennesker med fred og mod.

Guds Ord får os til at se. Guds ansigt lyser over os. Guds øjne hviler kærligt på os. Så vi med frimodighed og glæde kan se vores næste. Sådan som Paulus udfolder det i Romerbrevet: ”Læg vægt på at være gæstfrie. Velsign dem, der forfølger jer, velsign, og forband ikke. Glæd jer med de glade, græd med de grædende. Hold sammen i enighed. Stræb ikke efter det høje, men hold jer til det lave.”

Velsign, og forband ikke. Som Gud velsigner os med den velsignelse, der er ældre end bibelen selv: Herren velsigne dig og bevare dig. Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig. Herren løfte sit åsyn på dig og give dig fred. Amen.